

Lov om sparekasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 8 af 15. januar 1960, med de ændringer, som følger af lov nr. 338 af 24. november 1961, lov nr. 213 af 4. juni 1965 § 92 og lov nr. 61 af 13. marts 1968.

Kapitel 1.

Indledende bestemmelser.

§ 1. Ved sparekasser forstås i denne lov institutioner, der har til formål at modtage indskud til forrentning fra offentligheden og at anbringe de indskudte midler på betryggende måde, og som er organiseret som selv-ejende virksomhed, således at hverken stiftere, garantier eller andre deltagere er ejere af virksomhedens formue eller overskud.

Stk. 2. Sparekasser er — bortset fra den af staten i så henseende drevne virksomhed — sammen med bankerne eneberegtigede til ved henvendelse til offentligheden at tilbyde sig som modtagere af indlån. Sparekasser kan endvidere modtage værdier til opbevaring og udleje bokser, ligesom det er sparekasser tilladt at drive forvaltnings- og forsørgelsesvirksomhed.

Stk. 3. Sparekasser må ikke drive bankvirksomhed. Sparekasser, der ved denne lovs ikrafttræden driver vekseldiskontering, skal inden 31. marts 1941 have afviklet denne forretning.

Stk. 4. Sparekasser er pligtige og eneberegtigede til at benytte ordet „Sparekasse“ såvel i deres navn som i betegnelsen af virksomheden og i benævnelsen af udstedte kontrabøger. Virksomheder, der ikke omfattes af denne lov, må ikke i deres benævnelse eller til betegnelse af virksomheden benytte ord, som er egnet til at fremkalde det indtryk, at de driver sparekasservirksomhed; i særdeleshed må ordsammensætninger, der indeholder ordet „spare“, ikke anvendes af virksomheder, som ikke er undergivet tilsyn af sparekasseinspektøren. Sparekassafdelinger og indbetalingskontorer skal i deres benævnelse og ved betegnelsen af deres virksomhed angive deres karakter af afdeling eller indbetalingskontor.

Stk. 5. I tvivlstilfælde afgør handelsministeren endeligt, om en virksomhed omfattes af denne lov.

§ 2. Staten fører tilsyn med sparekasserne ved en sparekasseinspektør, der ud-nævnes af kongen.

§ 3. En sparekasses sammenslutning med eller overtagelse af en anden sparekasse eller en bank, såvel som af en forretningsafdeling af sådanne pengeinstitutter, eller dens overtagelse af en sparekasses eller banks formue som helhed må ikke under nogen form finde sted uden tilladelse af handelsministeren. Ved meddelelse af sådan tilladelse kan de i § 5, stk. 1, indeholdte bestemmelser om garantier fraviges, når en sparekasse etableres gennem sammenslutning af sparekasser og nogen af disse ikke har garantier.

Kapitel 2.

Sparekassers vedtægter og ledelse.

§ 4. I enhver sparekasse skal vedtægterne være stadfæstede af handelsministeren, der påser, at vedtægterne er i overensstemmelse med gældende love og forskrifter.

Stk. 2. Ændringer i en sparekasses vedtægter har først gyldighed, når de er stadfæstede af handelsministeren.

Stk. 3. Inden 6 måneder efter denne lovs ikrafttræden skal enhver sparekasse, der ikke er under likvidation eller konkursbehandling, have foretaget de ved denne lov eventuelt nødvendiggjorte vedtægtsændringer og indsendt de ændrede vedtægter til stadfæstelse af handelsministeren.

Stk. 4. Vedtægtsændringer, der af handelsministeren godkendes som nødvendige for at bringe vedtægterne i overensstem-